

V ENEM TEDNU JE DOBIL 1,250,000 OSEB DELO

ZVEZNA VLADA BO RAZDELILA MED SIROMAŠNE DRUŽINE 10 MILIJONOV TON PREMOGA

Vlada bo natančno dognala, koliko nezaposlenih je v deželi. — Tudi v normalnih časih je bilo tri milijone oseb brez dela in zaslužka. — Načelnik administracije za javna dela je odgovoril Alfredu E. Smithu. — Premogovni baroni so dali znaten popust.

WASHINGTON, D. C., 1. decembra. — Harry L. Hopkins, načelnik zvezne pomožne akcije, je danes objavil, da se bo s pomočjo "Civil Works Administration" prvič v zgodovini Združenih držav dognalo število onih, ki so vsled starosti oziroma duševne ali telesne oslabelosti stalno brez dela.

Ko bo pri javnih delih zaposlenih štiri milijone oseb, si bo mogoče ustvariti javno sliko o zaposlenosti v deželi.

Hopkins je s ponosom ugotovil, da je dobilo v tednu, ki se je končal dne 25. novembra, delo en milijon dvestopetdeset tisoč oseb.

— To je najboljši odgovor bivšemu newyorškemu guvernerju Alfredu E. Smithu, je rekel Hopkins, — ki je imenoval "Civil Works program" mešanico, katere nihče ne razume in ki je brez vsake koristi za narod.

Po Hopkinsovem mnenju je celo v normalnih časih tri do štiri milijone oseb brez dela. Vpoštev pridejo v prvi vrsti starci, pohabljeni in slaboumneži. S tem številom je treba vedno računati. Ako odštejemo to število od skupnega števila nezaposlenih, prav lahko doženemo, koliko ljudi je vsled depresije izgubilo delo.

Od meseca septembra do oktobra se je število pdpore potrebnih družin povečalo za dva odstotka.

Zvezna vlada bo nakupila deset milijonov ton premoga in ga razdelila med siromašne družine. — Kupila bo osem milijonov ton trdega in dva milijona ton mehkega premoga. Lastniki premogovnikov bodo dali pri toni trdega premoga sedemdeset centov, pri toni mehkega pa deset odstotkov popusta.

"Public Works Administration" je dovolila danes nadaljnjih šestindvajset milijonov dolarjev za petindvajset držav in za Havajsko otočje. To pomeni, da bo dobilo za dobo enega meseca stošestdeset tisoč oseb delo.

WASHINGTON, D. C., 1. decembra. — Industrijski administrator Hugh S. Johnson se je danes vrnil iz Warm Springs, Ga., ter podal časniškim poročevalcem več značilnih izjv. Rekel je, da se bo v prihodnjem kongresu brez dvoma vnela debata, če imajo delavci pravico do zastopstva v NRA oblasti. Po njegovem mnenju jim te pravice ne more nihče odrekati.

WASHINGTON, D. C., 1. decembra. — Predsednik Roosevelt bo najbrž prihodnjo sredo govoril po radio. Pri tej priliki bo odgovoril onim, ki kritizirajo njegovo valutno politiko, ter pojasnil svoje načrte za bodočnost.

Kot zatrjujejo njegovi prijatelji, je govor že postavil ter bo broadcastan po vsej deželi.

Podrobnosti o govoru še niso znane. Ve se le toliko, da bo pojasnil svoje razmere napram dr. M. Sprague, ki je odstopil kot svetovalec zakladniškega departmeta. Ko je resigniral, je pisal predsedniku dolgo in ostro pismo, toda Roosevelt je pismo enostavno prezrl.

Zamorec Patterson spoznan vtretje krivim

ITALIJA BO PLAČALA DEL DOLGA

Italija bo 15. dec. plačala Ameriki milijon dolarjev na račun dolga. Noče preklicati svojega dolga.

Washington, D. C., 1. dec. — Italijanska vlada je Združenim državam ponudila, da plača 15. decembra na račun svojega vojnega dolga \$1.000.000, mesto tega dne zapadlega dolga \$2.133.905. Državni department o tem ne pove nič natančnejšega, temveč je samo objavil obljubo italijanske vlade. Državni department he tudi sedaj pogaja glede plačila dolga z zastopniki Čehoslovaške, Finske in Latvije. Državni department ni ničesar slišal od Francije in Belgije, ki že nista plačali svojega dolga 15. junija.

V juniju je Italija tudi plačala en milijon dolarjev na račun, ravno tako je tudi Anglija vrnila samo del svojega dolga. Ko je v juniju Italija plačala del svojega dolga, ji je državni department v ostrih besedah odgovoril, da to ni primerna vsota.

V juniju je samo Finska plačala svoj polnpolni vojni dolg, v znesku \$148.592.50. Ostalih dvanajst držav je plačalo le deloma, nekateri, kot Francija in Belgija, pa sploh niso plačale.

KONEC PROHIBICIJE

Washington, D. C., 1. dec. — Amerikanci bodo smeli postavno gasiti svojo željo za alkoholnimi pijačami v torek, 5. decembra ob treh popoldne. Tedaj bo dovolj državnih konvencij potrdilo, da je Volsteadova postava črtana iz ustave.

Okoli ene popoldne bosta konvenciji držav Ohio in Pennsylvania dosegli število 35 držav, ki so glasovale za odpravo prohibicije.

Ob dveh popoldne bo otvorjena konvencija države Utah. Konvencija bo zborovala eno uro, nato pa bo konec prohibicije.

STERILIZACIJA V NEMČIJI

Monakovo, Bavarska, 1. dec. — Kot je razvidno iz poročila bavarske vlade, se postava o sterilizaciji nepopolnoljivih hudodeleev in umobolnih naglo izvršuje. Samo na Bavarskem je bilo preiskanih 100.000 oseb, med temi 18.000 kazencev. Med temi so zdravniki izbrali ljudi, katerim bo s pomočjo operacij odvzeta zmožnost, da bi imeli kakšne potomce, ki bi najbrž tudi postali zločinci ali pa umobolni.

Kot zatrjuje United Press, bo po celi Nemčiji steriliziranih do 300.000 oseb.

SWATHMORE, Pa., 1. decembra. — Enajst profesorjev socijalne znanosti na tukajšnjem vseučilišču je podalo izjavo, v kateri odobravajo vladno politiko, boje se pa, da bo imela ta politika za posledico inflacijo. Zvezno vlado pozivajo, naj se vrne k zlatemu standardu.

DR. WYNEKOOP V PREISKAVI

Dr. Alice Wynekoop zahteva prostost ali smrt. Srednje poti ne mara. Noče zagovora za blaznost.

Chicago, Ill., 1. decembra. — Zagovornik dr. Alice Wynekoop ki je obdolžena, da je ustrelila svojo sinah, bo v njenem imenu zahteval smrt, ali popolno svobodo.

Njen zagovornik Frank Tyrrell je preganl vsa ugotovanja, da bi v njeno obrambo zahteval preiskavo njenega duševnega stanja, ko je izjavil, da je to izključeno.

Dr. Wynekoop, — je rekel Tyrrell, — ne mara onadeževati svoje družine z blaznostjo. Zenska s tako sijajno preteklostjo in tako odlično družino ne more imeti takih misli.

Imeti hočemo popolno prostost ali smrt. Dr. Alice Wynekoop to zahteva. Srednje poti ni. Prav nepotrebno je bilo, da so nekateri zdravniki za duševne bolezni o tem razmišljali.

Dr. Wynekoop, ki trpi na popenjenju žil, je pripravljena ostati v zaporu, dokler se bo zdravila. Tyrrell je rekel, da bo stavil zahteva, da je proti vaščini izpuščena iz zapore, kadarkoli se izboljša njeno duševno stanje.

Sodišče se še ni odločilo, kaj bi napravilo z njenim sinom Earle, na katerem leži sum, da je bil v zvezi z umorom, svoje žene Retha, ki je bila najdena s prestreljenimi prsi na operacijski mizi njegove matere.

VROČINA V PHILADELPHIJI

Philadelphia, Pa., 1. decembra. Zavalni dan je bil v Philadelphiji zelo vroč, kajti vremenski urad je neznanih, da je bil ta dan najgorkejši 30. november, odkar obstoji urad Poleg tega pa so bili tudi ognjegaseci poklicani k 75 požarom.

DEVETLETNI BANDIT

Philadelphia, Pa., 30. novembra. — Mrs. F. Durston, agentinja na postaji nadeestne železnice, je zaslišala droban glasek: — Roke kvisku! — Nasmehnila se je, toda roke je vendarle dvignila, ker ji je pomolil neki devetletni deček revolver pod nos. Pograbila je 35 centov in skušal zbežati. Durstonova je skočila za njim in ga izročila policiji. Revolver ni bil pravi, pač pa iz lesa.

NEMČIJA ODPUŠČA DAVKE

Berlin, Nemčija, 1. decembra. Finančni minister je naznanil, da bodo odpuščeni vsi davki, ki niso bili plačani do 1. januarja, pod pogojem, da kdo izda enako vsoto denarja do 31. marca 1934, da pomaga brezposelnim. Samo dohodninski davek ni odpustljiv.

SVOBODNA LJUBEZEN NA KITAJSKEM

Vlada je preiskala razmere v oddaljenih provincah. — Vladni krogi so v veliki zadregi zaradi nekaterih običajev.

Nanking, Kitajska, 1. decembra. — Kitajski vladni krogi so v veliki zadregi zaradi težkih problemov, o katerih je posebna komisija poročala vladi, da vladajo v provincah Čing-haj, Sinkiang in Kan-su.

Vzmemirjena vsled odtujenja Mandžurije, Džehola, Zunanje Mongolske in Tibeta, se je vlada v Nankingu odločila, da bo posvetila več pažnje obmejnim provincam, ker sumi Rusijo in Japonisko, da v njih škervata narod k uporu.

Provinci Čing-haj ali Kokonor meri 281.156 kvadratnih milj in ima samo 700.000 prebivalcev. Sin-kiang, ali kitajski Turkestan, ima 633.802 kvadratnih milj površine ter samo 2.491.000 prebivalcev. Kan-su pa meri 125.000 kvadratnih milj in ima 5.400.000 prebivalcev. Te tri province merijo skupno 1.309.000 kvadratnih milj z 8.591.000 prebivalci.

V teh deželah delajo domači problemi vladi velike težave, ker živi v njih le malo Kitajcev. Prebivalci si po večini, Mongoli, Mohamedani in več tartarskih plemen. Ti prebivalci so nezanesljivi, ker Kitajci niso posebno naklonjeni.

Največ skrbi pa povzročajo osrednji vladni običaji v provinci Čing-haj, ker se popolnoma razlikujejo od običajev pravih Kitajcev. Kot pravi poročilo komisije, je med tem ljudstvom v splošni navadi svobodna ljubezen.

Ob gotovih dnevih v letu se fantje in dekleta zbirajo k zabavam v gozdovih, po razveseljevanju pa gredo po parih v votline, kjer nekaj časa žive v poskusnem zakonu. Ako se v tem času prepričata, da sta si všeč, tedaj samo naznanita, da sta sklenila zakon. Tudi ločitve so ravno tako preproste. Ako dva zakonce sprevidita, da ne moreta skupaj živeti, gresta narazen in naznanita, da sta se sporazumno ločila.

Pri vsaki ločitvi gredo otroci z materjo in mnogi ostroci niti ne vedo, kdo so njihovi očeti. Tamna mlada mladenica zelo zgodaj; mladenič in dekleta postanejo stariši že s 16 letom.

Komisija pravi v svojem poročilu na vlado, da so prišli v Hsin-ning ravno ob času nekega praznovanja, katerega so se udeležili. Zabava je trajala celo noč. Strela so jim lepa dekleta ter jim prinašala kuhano vino. Kdor sprejme ponudeno vino, s tem pokaže, da je pri volji vzeti dekle za svojo "ženo". Kdor pa vina ne sprejme, se dekletom zameri, ker je s tem pokazal veliko neolikanost.

Naročite se na "GLAS NARODA" največji slovenski dnevnik v Združenih državah

POROTNIKI SO SE POSVETOVALI VEČ KOT PETINDVAJSET UR

DECATUR, Ala., 1. decembra. — Porotniki so danes že v tretje spoznali krivim enoindvajsetletnega zamorca Heywooda Pattersona, ki je v družbi osmih tovarišev dne 25. marca posilil v nekem tovornem vlaku dve mladi dekleti. Patterson je bil že dvakrat obsojen na smrt, toda v obeh slučajih se je posrečilo odvetnikom izposlovati novo obravnavo.

OBGLAVLJANJE KOMUNISTOV V NEMČIJI

V Kolinu je bilo obglavljenih šest komunistov. Obsojeni so bili, ker so ubili dva nazijca.

Kolin ob Reni, Nemčija, 1. dec. — Na dvorišču državnega sodišča je bilo obglavljenih šest komunistov, ker so bili v zvezi z umorom dveh nazijskih vojakov 24. februarja. V tem slučaju je bilo obglavljenih naenkrat največ hudodeleev v zgodovini Nemčije. Poprej je bilo v Nemčiji, odkar je bila v republiki zopet obnovljena smrtna kazen, naenkrat obglavljenih največ zločincev, ko so v Hamburgu 1. avgusta obglavili štiri komuniste.

Kancelar Hitler je kmalu nato, ko je prišel do vlade, vpeljal obglavljenje za smrtno kazen. Ko je bil v svojem obsežnem agitacijskem delovanju na poti do vlade, je v nekem svojem govoru rekel, da se bodo, ko pridejo nazijci do vlade, glave kotile po pesku.

V Franciji pri izvrševanju smrtnih obsodbe rabijo giljotino; velika klinja, katero med dvema drogoma spuste obsojenca na vrat. V Nemčiji pa rabelj z mečem odseka glavo. Ta način usmrtitve zločincev je v navadi samo še v Nemčiji.

Kolin ob Reni, Nemčija, 1. dec. — Komunisti, ki so bili zaradi umora dveh nazijcev Winterberga in Spangenbergja obglavljeni, so: Otto Waeser, Hermann Hamacher, Bernhard Willms, Heinrich Försch, Joseph Moritz in Joseph Engel.

VILJEVOVA ŽENA — CESARICA

London, Anglija, 30. novembra. "The Daily Mail" prinaša poročilo iz Doorna, ki pravi, da bo žena bivšega nemškega cesarja Viljema II. od sedaj znana pod naslovom cesarica, mesto princesa Hermina. Do sedaj Viljem ni svoji ženi dovolil cesarskega naslova, to da sedaj ji ga je dovolil.

Princesa Hermina iz knežje rovine Reuss se je poročila z Viljemom 5. novembra 1922. Njegova prva žena, cesarica Avgusta Viktorija je umrla v aprilu 1921. Herminin prvi mož, princ Johann Schoenaich-Carolath je umrl leto poprej in ji je zapustil veliko premoženje.

Viljemova poroka s Hermino je povzročila velik vihar med nemško aristokracijo in njegovo družino. Hermina zatrjuje, da je zakon srečen. Princesa je stara 46 let. Viljem pa 74 let.

Med porotniki ni bilo nobene ga črne, in se je že vnaprej precej sigurno vedelo, kako se bo glasil njih pravorek.

Newyorški odvetnik Samuel S. Leibowitz, ki ga je najela International Labor Defense kot zagovornika obtoženih zamorcev, je vprašal sodnika Callahana, kdaj namerava izreči obsodbo ter dostavil, da bo vložil prošnjo za nov proces.

Če bo prošnja zavrnjena, se bo moralo najvišje sodišče Združenih držav baviti s to zadevo.

Sedem zamorcev je bilo najprej procesiranih v Scotsboro v Jackson okraju in so bili obsojeni na smrt. Zvezno sodišče jim je dovolilo nov proces. Tudi pri drugem krocesu je bila nad zamorcem Pattersonom izrečena smrtna obsoba. Tudi v tem slučaju so odvetniki izposlovati nov proces.

Kot glavna priča državnega pravdnštva je nastopila Victoria Price, ki je pod prisego izjavila, da so jo zamorci posilili.

NAZIJC MEČEJO BOMBE

Dunaj, Avstrija, 1. decembra. V četrtak zvečer je bil Inomost skrajno vzmemirjen, ker so nazijci zopet pričeli metati bombe, ki so pokale ob 6 zvečer do polnoči. Policija je aretirala sedem oseb, ki so bile takoj obsojene na šest mesecev zapore.

Bombe so pokale tudi po drugih mestih dežele. V Gradcu je bomba razbila šipe neke kavarnе. V Riedu so bile razbite šipe v cerkvi. Dunaj je miren.

KUBA SE BO POMIRILA

Havana, Kuba, 1. decembra. — Urugvajski poslanik Fernand z de Medina je trdno prepričan, da bodo tajna družba ABC in menokalisti sprejeli njegovo pravno načrt, katerega je priporočil, da bi zopet prišlo do političnega miru na Kubi.

Medina pravi, da je samo še potrebno, da te dve stranki sprejmeta njegov načrt, da more vladi predložiti svoj mirovni načrt.

Voditelj ABC družbe Jorge Manach se je z aeroplanom odpeljal v Miami, da se posvetoje z drugimi člani tajne organizacije.

Telefonski uradi so poslovali po celem otoku, ko so njihovi uslužbeni dosegli nov sporazum z družbo.

IZALCO VULKAN JE PRICEL BRUHATI

Managua, Nicaragua, 30. nov. V republiki Salvador je začel bruhati izaleo vulkan. Ljudje, ki prebivajo ob vzhodu, so pobegnili na varno. Pri zadnjem izbruhu leta 1926 je zahtevala lava 57 človeških žrtev.

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Bakst, President E. Dancic, Trezor
Place of business of the corporation and address of above officers:
215 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

in celo leto valja na Ameriko in	in New York in celo leto	\$7.00
Kanado	Za pol leta	\$3.50
in pol leta	Za inozemstvo na celo leto	\$7.00
in tretje leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredno nedelje in praznikov.

Poplat brez poplisa in osebno se ne priobčijo. Denar naj se blagovito pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prostimo, da nam tudi prejšnje bivalne naznani, da hitreje najdemo naslovitka.

"GLAS NARODA", 215 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-5373

PREISKUŠNJA INTELIGENCE

V državi Kansas, kjer prebivalstvo posebno poleti zelo trpi vsled vročine in prohibicije, se porajajo včasih zelo čudne ideje.

V glavnem mestu je ženski klub, in članice tega kluba so si zadale nalogo, da poboljšajo svet.

Prepričane so, da prihaja vse zlo od moških in da je treba najprej moške reformirati, predno bo mogoče misliti na splošno izboljšanje razmer.

Članice omenjenega kluba so vprizorile glasovanje, čigar svrha je bila dognati odstotek intelligence, s katero razpolagajo njihovi možje.

Pripomniti je treba, da imajo članice dotičnega kluba o "intelligence" precej drugačne pojme nego jih ima ostali svet.

Po njihovem mnenju je inteligentni tisti zakonski mož, ki svojo ženo brezpogojno uboga, ki ne pije in ne kadil, ki si vedno, predno stopi v hišo, čevlje temeljito obriše, ki ne preklinja in se ne jezi in je sploh obdan z vsemi najboljšimi lastnostmi.

Uspeh glasovanja je marsikoga presenetil. Niti en zakonski mož ni dosegel petdesetih odstotkov zahtevanega inteligentnega standarda.

Mož naj bo v svojem poklicu še tako izboren, naj ima v svojem poslu še toliko uspeha, naj ga sodržavljani še tako spoštujejo, je po mnenju članice duševna reva, in zdi se, da takih duševnih rev kar mrgoli v državi Kansas.

ZA WILSONOV SPOMENIK

Pred časom se je v jugoslovanskih in čehoslovanskih krogih sprožila misel, da bi bilo dobro postaviti v Washingtonu s prostovoljnimi prispevki spomenik vojnemu predsedniku Woodrowu Wilsonu.

Ideja je propadla že začasa Coolidgeove in Hooverjeve administracije.

Če se bo pod sedanjo demokratsko administracijo oživela, se ne ve.

Po našem mnenju je kamenit spomenik postranska cziroma nepotrebna stvar.

Wilson si je sam postavil dosti spomenikov — žalostnih in veselih.

V Versaillesu ga je postavil svojemu odkritemu prizadevanju, svoji preveliki zaupljivosti in svoji nemoči.

Svojemu izjalovljenju je postavil žalosten spomenik v našem Primorju.

Spomenik hvalečnosti je postavil v sreca nebrojnim ameriškim kapitalistom, ki so v vojni napravili težke milijone.

Dopisi.

E. Worcester, N. Y.

Čitam v dopisih iz različnih krajev, kako se kaj godi tu in tam. Pred dnevi sem žitel dopis iz Wisconsin. Dopisnik je poročal, da živina nič ne prinese, da ni cene za ujo. Tudi tukaj ni dosti boljše, pa vseeno se debela krava proda po 6 centov funt v mesnici, tako da prinese od \$26 do \$30. Dobra krava Holstein pasme je vredna \$60 do \$70. Mleko je prineslo meseca oktobra \$1.75 za sto funtov: jajca so zdaj po 35c ducat.

Letos smo imeli v teh krajih sušo. Sena ni bilo veliko, posebno tam ne, kjer je slabo obdelano. Druga detelja je bila skoraj taka kakor prva. Nekateri so jo kosili, nekateri popasli, zato ker so imeli že dosti sena. Oves je dal komaj eno tretjino od tega, kar smo prej dobili. Koruza je pa jako obrodila: je že več let ni bilo toliko kakor letos. Krompirja, kateri je bil zgodaj sajen, ni bilo dosti v grobu, kasno sajen je bil boljši. Cena je različna: 65c do 75c bušelja. Proda se vse, kar imamo za prodati.

Posebnih novic ni tu med Slovenci. Še vsi smo zdravi in naprej brcamo. Veselje smo imeli letos malo, pa se drug pri drugem bolj zabavamo, da čas preteče. Ko smo se Slovenci pred leti tukaj naselili, smo večina vsi pripeljali s seboj drobno družino. Zdaj so pa že ti odrasli, nekateri so se že poženili, nekateri pa delajo doma, tako da ga oče malo lažje in brez skrbi, pozimi za pečko kak "pičec" strese.

Večkrat dobim kako pismo od rojakov, ki žele vedeti, kako je tukaj. Rojaki, ni več tistih let, kot so bila takrat, ko smo se mi tu naselili. Zdaj je velika razlika v dohodkih in v davkih. Na kratko povedano: z golimi rokami skoraj ni pričetka in jaz ne vidim v kratki prihodnosti nič kaj boljšega.

Dokler nam bodo davke nakladali in diktirali cene na naše blago, ne bo nič kaj prida.

Tukaj v tej deželi je še dve tretini farmerjev, ki ne vedo, kako umetno je vpeljana lestvica za davke. Zdaj imamo davek na vse, kar prodamo in kar kupimo. Sino je jako na tistem, kot so bili naši predniki v stari Avstriji.

Končno pozdravljam vse čitatele širom Amerike!

Anton Habine.

Barberton, Ohio.

Vse sobrate in sestre slovenskega samostojnega društva "Domovina" se vabi, da se udeležite prihodnje seje, katere se bo vršila 10. decembra ob eni uri v lastni in lepi dvorani. Torej vsi ste proseni, da se zagotovo udeležite te seje, ker je tudi volitev novega odbora za prihodnje leto.

Dragi mi sobrat in sestre, za prihodnje leto nas čaka veliko in težavno delo. Marsikateri bo rekel: Kaj pa imamo za delati? Povem vam, da boste že videli. Prosim vas, da si izvolite dober odbor. Društvo "Domovina" se tudi

V NEKAJ DNEH IZIDE

Slovensko - Amerikanski

KOLEDAR

za leto 1934.

CENA 50 CENTOV

Naročite ga že sedaj!

KNJIGE
VODNIKOVE
DRUŽBE

SMO DOBILI

Cena štirim zanimivim knjigam
\$1.45

KOLEDAR IN KNJIGE VODNIKOVE DRUŽBE \$1.85

"GLAS NARODA"
216 W. 18th Street
New York City

ROOSEVELT IN BULLITT

William C. Bullitt, ki je bil imenovan za prvega poslanca v Sovjetski Uniji, se posavlja od predsednika Roosevelta.

priljublja na svojo petnajstletno slavnost, katero bo praznovala enkrat prihodnje leto.

Z bratskim pozdravom!

John Ujčić, predsednik.

La Salle, Ill.

Po dolgi enajstletni sladkorni bolezni je preminula 16. novembra mati sedmih že odraslih otrok, enega sina in šestih hčera, Mary Čertalič. Zadnji dve leti je bila večinoma v postelji. Doma je bila pri St. Jerneju na Dolenjskem. Stara je bila 60 let; v Ameriki je bila 32 let. Da je bila poznana in priljubljena pri tujakih rojakih in tujem narodu, je bil dokaz njen pogreb. Udeležba je bila velikanska. Avtomobilov je bilo čez 200. Na čelu je bilo društvo Srce Materino z zastavo.

Naj v miru počiva!

Poročevalce.

Naši v Ameriki

ROJAKE PROSIMO, NAJ NAM NAKRATKO NA A DOPISNICI SPOROČE SLOVENSKE NOVICE IZ NASELBINE.

Margareta Prebilič, članica K. S. K. J. v Kansas City, Kans., je bila vržena iz Jednote, ko se je razporočila in kasneje civilno poročila. Članica je tožila K. S. K. J., da jo mora vzeti nazaj, toda nižje sodišče je odločilo v prid Jednoti. Nato je vložila priziv na vrhovno državno sodišče v Kansasu, ki pa je pred kratkim potrdilo odlok nižjega sodišča z motivacijo, da ima katoliška jednota pravico zahtevati od svojih članov, da se držijo njenih verskih določb, če hočejo ostati člani.

V Springfield, Ill., se je zadnjo soboto obšel Math Rončigaj, sta 52 let, in doma od Vač pri Ljuti. Bil je samec in dolgo časa brez dela. Pustil je pismo, v katerem je rečeno, da "ne more več tako živeti". V Ameriki zapušča dve sestrji.

Mitar Vukčević, v Gebo, Wyo., ki je 15. avgusta t. l. v silobranu ustrelil Mitro Boškoviča, je bil te dni od porote pred okrožnim sodiščem oproščen.

V Los Angeles, Cal., je bil Joe Vuković, star 43 let in doma iz Dalmacije, zadnje dni podstut in izadušen pod zemljo, ko je kopal v predoru sistema mestnih odvodnih kanalov.

"GLAS NARODA"

zopet pošiljamo v domovino. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorodnike ali prijatelje, to lahko stori. Naročnina za stari kraj stane \$7. V Italijo lista ne pošiljamo.

Iz Jugoslavije.

Lažni vodja belgijskih skautov.

Pred nekaj meseci se je pojavil v Zagrebu mlad človek, ki je nastopal kot vodja belgijskih skautov, Vilim van Boom. V Zagrebu se mu je dobro godilo, ker je bil gost raznih omladinskih organizacij, ko pa se je iz Zagreba preselil v Brod, je postala nanj pozornost policije in mledenec je brez sledu izginil. Sedaj pa je dobila zagrebška policija obvestilo iz Belgije, da so mladenčica zapirali kot nevarnega sleparja in da bi radi vedeli, kaj je počel v Jugoslaviji. Slepar se je izdaljal tudi za ruskega princega Bogdanova in za lorda Wallace-a.

Žrtev starega svatovskega običaja

Po starem običaju v nekaterih naših južnih pokrajinah obrijejo in počesejo ženina pred poroko med sviranjem godeev najboljši prijatelj, dekleta mu pa položijo na tla pred noge jajce. Ko je o-brit, mora ženin naglo vstati, zdrobiti z nogo jajce ter istočasno s revolverjem ustreliti v zrak. Močno se osramoti, kdor tega naglo ne opravi, ali celo stopi postrani poleg jajca. Baš ko je za-dostil temu staremu običaju, ženin Borivoje Stanojevič v Donjem Crnatovem, je stopil k njemu vsaki godec Jasarevič, da bi prevzel običajni dar za sviranje. Rutarjuni ženini je tako nerodno iskal denar, da se mu je samokresnovič sprožil in da je krogla za-dela godeca v prsa. Godec je izdihnil, ženina pa so namesto v cerkev k-poroki, odvedli v zapor. Ko so ugotovili, da gre za nesrečo, so za spustili, da bo doma čakal na razpravo.

Silen spopad s cigani.

Čitateljem je gotovo še v živem spominu oni pretresljivi dogodek v Varvarinu, kjer je ljudstvo opozorjeno, da se med ciganskimi berači na sejnu nabaja tudi neko cigansko dekletce, katero so domnevno cigani ukradli in je oslepili, da bi bilo sposobne za beračenje, na strahovit način samo izvršilo svojo sodbo in obsodbo nad cigani. Nekaj podobnega se je dogodilo sedaj v sosednjem čar-manskem okrožju, v vasi Bojanskem brdu.

Tu so se pred nekim časom naselili takoiimenovani "beli cigani". Bila jih je večja družina in niso bili brez evenka. Kupili so si zemljišče in so si na njem postavili svoje hišice. Bavili so se z razno-vrstnimi deli in bilo bi vse dobro, če bi se ne bile začele kmalu po njihovi naselitvi dogajati v vasi tatvine, kakor jih prej ni bilo, ali pa se vsaj niso opazale. Sedaj, ko so bili cigani v vasi, je sum zaradi teh tatvin seveda takoj padel na cigane. Zato je prihajalo do neprestanih preprirov med ostalimi vaščani in cigani. Prav posebno pa se je obračal sum vaščanov proti ciganu Blažu Sajnoviču, ki je šel pred kratkim prišel iz z-pora. Sajnovič se seveda ni molčal na očitke vaščanov in je tako nekega dne prišlo tdo do spopada med vaščani in Sajnovičem ter njegovimi soplemenjaki. Ker so se pa vaščani oborožili s sekirami,

Peter Zgaga

Nekoč je živel mladenič, ki se je moral podati na dolgo potovanje. Pred odhodom je prinesel svoji izvoljenki šopek rdečih, rmenih in belih rož.

— Na, draga moja, srčno ljubljena — ji je rekel. — Rdeče rože pomenjajo ljubezen, rmenje ljubosumnost, bele pa nedolžnost.

Potoval je dolgo, dolgo, in ko se je vrnil, ji je zopet prinesel rdečih, rmenih in belih rož.

— Ali še več, kaj pomenjajo? — jo je vprašal.

— Rdeče pomenjajo ljubezen — je odgovorila — rmenje ljubosumnost.

— Kaj pa bele? — je hotel vedeti.

— Vsega si vendar ne morem zapomniti, kar si mi povedal pred odhodom, ker je že tako dolgo tega, kar si odpotoval.

Četudi je ženska z eno nogo v grobu, je z drugo prav gotovo v preozkem čevlju.

Edini policist nekega malega mesteca je sedel na klopi, kadil pipo tobaka, jezno pljuval predse in modroval:

— Že vsa mesec ni bilo v našem kraju nobene tatvine, nobenega čloma in nobenega umora. Noben hmn se ni priklatil v naše mesto, nobena berača ni bilo treba preganjati. Ženske se niso niti enkrat splele, nikjer nobenega pijanca, nikjer nobenega kršileca postave. Ali ni to prokleto svinjarija?

Zmote kronajo skoraj vsa človeška dejanja, ne smela bi pa dejanja kronati zmote.

Amerika je rodovitna dežela. Njena zemlja je še deviška in rodi vse, kar je treba človeku.

Po južnih državah je strašno desti tobaka.

Pa ne samo v južnih državah, tudi v nekaterih eigarah je včasih nekaj tobaka.

Zahvalni dan je za nami. Srečni tisti, ki so bili lahko hvaležni za kako stvar.

V sredo je priredilo slovensko prosvetno društvo "Bled" svojim članom in njihovim prijateljem prijetno zabavo v dvorani na Osmi cesti.

"Bled" je po mojem mnenju najbolj agilno slovensko zabavno društvo v Ameriki. Skoro vsako drugo nedeljo da newyorškim Slovincem res kaj lepega in originalnega. Za drugo nedeljo v januarju je določilo tak program, da ne bo nikomur žal, kdor pride.

Dokler se bomo delili na narode bo cvetela vojna industrija.

Smith je začel kritizirati Roosevelta. Nič ni lažjega na svetu kot kritizirati, in nič težjega, kakor v taki mizeriji kot je danasnja res nekaj dobrega in koristnega napraviti.

V Ljubljani je umrl v visoki starosti Peter Grasselli, prvi slovenski župan, ki ga je imela Ljubljana. Devaindevetdeset let je bil star. Tako izginjajo zadnji ostan-ki, ki so bili priča našega prebujenja.

Sredi prejšnjega stoletja se je slovenski narod prebudil. Koliko časa bo ostal buden in veder?

Nasprotniki sprememb so nasprotniki napredka.

Ta je iz starega kraja: — Kdaj mi boš končno vrnil, kar sem ti posodil?

— Ko pride moj stric iz Amerike.

— To mi zatrjuješ že celo leto. Ne verjamem ti več, da sploh imaš strica v Ameriki.

— Evo ti njegovega pisma, ki je prišlo včeraj.

— Res? Kaj ti pa piše? Kdaj se vrne?

— Kadar mu pošljem denar za pot.

DEAN ACHESON

pomožni finančni tajnik, ki je resigniral, ker se ni strinjal s finančnim programom predsednika Roosevelta.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

ZA VIŠNJEVIM KAMENOM

I. V. šnjev, blesteče višnjeve, višnjeve kakor nič drugega na svetu — to je lapislazulja, kamen ladjuar.

To je bil najpriljubnejši in najdražji kamen Kitaja, iz njega so izdelovali amulette. Teofrast, Plinij govorita o ladjuarskih verižah Skitov. Stari svet je iz višnjeveca rezal reliefe in dragulje.

V Indiji, Perziji so kamen žgali in ga mleli v prah. Ta prah so zmehčali s smelo, veskom in oljem, izprali in na dnu je ostal prah za herva najzdravnejše snujine. Najboljši slikarji so kupovali ta dragoceni ultramarini. Vsi star pisatelji Vzhoda pripravljajo o njem.

Mongolske karavane, ki so prepotovale puščavo Gobi in Urgo, so ga prinesle od nekod iz najnotranjše Azije, zamenjale front ladjuarja za funt srebra. Buharo, Turkestan, Afganistan, Perzija, Tibet, južno Indijo navajajo kot njegovo pramovino. Pod temi raznovrstnimi in nejasnimi označbami se je skrivalo neznano nahajališče srednjeazijskega kamena.

Šele raziskovalna potovanja v začetku 19. stoletja so pojasnila njegov izvor. Wood je mogel natančno označiti lego rudnikov: pri Firgamu južno od Djerna v Badahšanu. Do današnjega dne je Wood edini raziskovalec, ki je te kraje (1838) obiskal. Vsak, ki se rudnikom približa, zapade smrtni kazni.

Dodaj so bila znana samo tri nahajališča na vsem svetu. Eno v Ameriki, v čilskih Andah, in dve v Aziji: afganska v Badahšanu in rusko v Transbaikalu, k so je odkrili v 18. stoletju. Ampak ladjuarji v Transbaikalu je svetel, zelenkast kakor oni v čilskih Andah, a v resnici lep in dragocen je kamen samo tedaj, če je temno višnjeve kakor indigo.

Nekako pred letom dni pa je prišlo poročilo neke pamiške ekspedije, da je našla novo nahajališče v najnotranjši Aziji v pamiških gorah, na ruskem ozemlju, blizu afganske meje.

II.

V Sugnanu, v Pamirju, pripovedujejo pravljico:

Pred davnimi leti so bili iz Indije prišli kafirji, "siahpuši" — črne suknje. Prišli so po ladjuar. Toda gore, v katerih se nahaja, so svete. Od davna jih straži nepremagljiva skala. Počina za ladjuarjem je navpična. Vrvi in lestev ni bilo in ti bile tudi prekratke. Tedaj so siahpuši zahtevali, da jim Sugnanec iz Sah-Dare privedejo neomadeževano dekle in dečka. Sugnanec — miroljubno pleme — so zahtevu izpolnil. Nato so jih siahpuši še prisilili, da nanese pod pečino trnjeve hote, potem so molili k svojem bogu in sežgali otroka na daritveni grmadi. Potem so pobili živino in položili njeno meso ob pečino. Mesto je tako visoko, da je tankaj večen mraz: meso je primrznilo ob steno. Pa živina ni zadostovala, in tedaj so začeli siahpuši ubijati ljudi. Sugnanec,

In ljudi je bilo dovolj, njihovo meso je primrznilo, in po tej lestvi so siahpuši slednji prišli do ladjuarja. Potem pa so se zbrali gorski prebivalci, poklali vse siahpuše, in poslej se ni nihče več polakomil, da bi šel iskat ladjuar. To je svet kraj in nihče ga ne pozna, in kdor zve zanj, mora umreti. Nihče ga ne sme iskati, ne iti tje — Samo blaznik išče svojo smrt.

III.

Pravijo, da je dobili ladjuar tudi ob reki Sah-Dari. Ustno izročilo med domačini govori o gori iz ladjuarja — zelo visoka, zelo strma, z nje ne more nanjo. Videti? Ne, videti je ni še nihče.

Sah-Dara je najbujnejše ozemlje Pamirja, najbogatejši okraj Sugnanu. V spodnjem delu šteje 198 koč in 1738 ljudi, v zgornjem najbrže 263 koč in 2300 ljudi. Najbrže, kajti Huvak-bek, najvišja uradna oseba ob Sah-Dari, pravi, da so po gorah tako izgubljene vasi, da nihče ne ve zanje.

IV.

Višinomer kaže 3420 metrov. Taborimo v zapuščenih poletnih kočah na dobri peti ravni tal, piše P. Lukniecki, vodja lanske ekspedije v pamiške gore, ki je iskala nahajališča lapislazulja — višnjeveca. "Za nami leži kišlak, Badom, v katerem stanjejo samo tri družine. Prič je vseh časih so prišli semkaj Evropejci, in prebivalci so prestrašeni. Zdalj nihče na svetu ne ve, kje se nahajamo. Desetkilometrski zemljevid kaže belo liso. Ne beleži niti poletne koč niti vasi, skozi katero smo šli, celo ne reke Badom Dare.

Tla na kočah so nastala s starim živalskim gnojem in pojojenim secom. Kana — smrt — se imenuje klop, katerega ugriz je smrtonosen. Judinja sedi na kamenu in vpraša: "Ali tu ni kanov?"

Sikrak pokaže na seno, v katerega se pogrezamo do členkov, in pravi s tolažčim glasom: "Je tu... Veliko..."

Vsi vemo, tisti, v katerega se zagriže teh "smrti" ne pojde odtod, pa to nam je vseeno. Utrujeni smo in jesti hočemo.

V.

Karašir se nam je pridružil z dvema nosačema. Karašir je star lovec, ki se je vse življenje s svojo staroversko puško potikal po skalah in streljal kozoroge, divje koze in pantre. Pred šestnajstimi leti je bil v krajih, kamor nas hoče zdaj voditi. Njegov oče je bil našel ladjuar in mu pred smrtjo to zupal. Potem se je Karašir v letu vojne — tega je že zelo dolgo — odpravil s tremi prijatelji iskat ladjuar. Vsi so dobili gorsko bolezen, vendar so dospeli do navpične stene, kjer leži veliko ladjuarjevih ščindrov. Na skalo niso splezali. — "Noben smrtnik je na zmoro!" Peshodh ni nihče več poizkušal priti do ladjuarja.

Zapustili smo Badum-Daro in se

vzpeli po soteski njenega pritoka. Ta soteska je bila kaos brezobličnih, robatih, ostrih granitnih skal, ki so bile velike tudi kakor dvonadstropna hiša. Plezali smo po tem razdejanju, zdravali, se spodtikali, padali, vedno si v svesti, da nobena teh skal ne bi pustila sledi za nami, če bi izgubila ravnotežje.

VI.

Naslednji dan smo se plazili dvajset ur, plezali, izpodrkavali. Krenili smo z ledniške groblje in plezali po hudi strmini navzgor. Prišli smo na še strmejši podpor.

Plazili smo se po trebuhu, kamene se je vsipalo pod našimi rokami in nogami in se stekalo v globine — poti ni hotelo biti kraja. Na vsakih deset korakov smo se morali ustaviti, da si napolnimo pljuča z zrakom, sree je tolklo kakor blazno.

Skoraj navpična skala — približno 150 metrov navzgor in ravno toliko navzdol, na sredi pa za stopalo širok, z gručastim posut napušč. Potem krenemo okrog vogala, po novem skalnem podoru. Plazec se nestoma po trebuhu, se v ridah vzpenjamo vedno višje. Še dobro, da je danes jasen, krasen dan in brez vetra. Vetr bi bil odzgoraj metal kamene na nas, ubilo bi nas bilo ali pa bi bili zmrznili.

Ko smo v ridah premagali steno in se za njenim hrbtom vzpeli na vrh, je ležala pred nami vodoravna plokev, kaos kamenitih klad in skal in v tem kaosu — kos neba! Neba! Kako neba, če se pa dviga pred nami mramorna stena? Navpična, gladka, temna, v kateri nalahni senci stojimo. Pa vzlie temu nebo. Ali pa kamene tako gor? V višnjevem, črnem ognju? Ladjuar! Našli smo ladjuar! Pod menoj teče višnjeva žila. Sedem na kamen, dotaknem se žile z rokami. Debelejša je, ko moja laket.

Notene utrujenosti ne čutim več. Poherem škindro ladjuarja, veliko kakor človeška glava, in jo vržem zopet proč: tamle je druga, še večja in lepša. Plezamo čez klade, težke stot, dva! Ne moremo se odtrgati od prizorišča, prevzema nas zmagovalje. Vse te skale so padle od tam gori, s te marmorne stene. Stena sama je nepremagljiva. Legenda ne laže.

Gori se neprestano proži kamene in treska krog nas kakor krogle. Stojimo na velikih razklanih skalah, ki so morda šele včeraj treščile doli. Ni varno stati tukaj. Naš višinomer kaže 4570 m.

VI.

Domačini razločujejo tri vrste ladjuarja: sufi, najnižjo vrsto, ki je zelenkasta, asmani — svetlomodra, in nebli, najdragocenejšo in najlepšo — indigasto. Če se kamen v ognju razbeli, postane lepši, temnejši, približa se barvi neblja.

Do začetka 19. stoletja je v Evropi skoroda sploh ni bilo lazuroveca in so ga zelo drago cenili. Posamezne krasne predmete iz lapislazulja so obhodovali kot velike redkosti, češ, da Franci I. mizo Marije Medici

(1600). 14 predmetov Ludovika XIV. in tableta — 9 col v premeru — ki je bila leta 1791 razstavljena pri Lebrunu. V 19. stoletju pa se uporaba višnjeveca kot dragulja znatno razširi. Ruske carske brunčnice okrajujejo skrinjice, ure s tenkimi ploščicami ladjuarja, ki sestojijo iz majhnih, zlepljenih koscev. Vsekakor pa so celi predmeti iz lapislazulja, kakor jih je ljubil Ludovik II., še vedno velika redkost.

Največje delo iz ladjuarja je pet metrov visoka gora stebrov v Izakovi katedrali v Petrogradu. To delo so dvakrat izvršili, ker je Monteferant, stavebenik katedrale, odklonil iz baikalkega višnjeveca brušene stebre in naročil ladjuar iz "Buharske dežele" — afganski ladjuar. 286 stotov ladjuarja...

PETDESETLETNICA PRVE
PODMORNICE

Letos obhajajo na Švedskem 50-letnico prve podmornice. Po mnogih neuspelih poskusih za gradnjo podmornic se je posrečilo švedskemu inženirju in tvorničarju orožja Thorstenu Nordenfeltu leta 1883 konstruirati prvo podmornico, ki so jo spustili v morje v Mälarsceju pri Stockholm. Nordenfelt je imel velike tvornice za izdelovanje orožja v Angliji in je bil eden najodličnejših konstruktorjev ter iznajditeljev svoje dobe.

Njegova podmornica je merila v dolžini 21 m, v širino pa samo 3 m in je obsegala 60 ton. Potopila se je lahko 17 m pod vodo ter je bila opremljena s strojem, ki je proizvajal 100 k. s. Pod vodo je vozila z brzino 4 vozle na uro. Imela je na vnanji strani torpeda, ki se je dal odstreliti z mehnično pripravo. Posadka te podmornice je bila majhna: 3 moške so se lahko držali pod vodo 6 ur. Namestu periskopa je imela podmornica nekakšno stekleno kroglo, po kateri se je orientiral kapitan.

Podmornico je kupila Grška, nakar sta naročili Turčija in Rusija vsako po dve enaki podmornici. Nordenfelt je prodal dve svoje izdelke iz angleških tvornic raznim deželam, njegov najboljši agent pa je bil Bazil Zaharov.

Ta človek, ena najzagonetnejših figur v oboroževalni industriji, je bil tedaj v veliki stiski. Prišel je nekega dne k Nordenfeltu in ga prosil, naj ga sprejme v službo. Šved mu je ugodil. Zaharov je odpravljal pajprej v Španijo, od tam pa v druge države. Vrnil se je z velikimi naročili in je zaslužil z njimi milijone. Pozneje je osamosvojil, nikoli pa ni pozabil Nordenfelta in početkov svoje karijere, ki ga je povzdignila med najimovitejše ljudi sveta.

MAČKE NAMESTO PEČI

Družina angleškega stotnika Shakerley ima še danes mačke, o katerih lahko rečemo, da so res zgovinske. Stotnik Shakerley se je udeležil kremske vojne. Po bitki pri Almi je nenadoma zaslišal mjavkanje izpod obleke nekega ruskega mrlja. Stotnik se je pripognil, odprl vojaka in našel pod plaščem majhno perjaško mačko. Ruski vojak so imeli takrat navado, da so si stavili na prsa mačke, ki naj bi jih grele. Stotnik je mačko vzel s seboj domov.

BLAZNIKOVE
Pratike
za leto 1934

IMAMO V ZALOGI

Cena 20c

s poštino vred.

"Glas Naroda"

216 West 18th Street

New York, N. Y.

CENA
DR. KERNOVEGA BERILA
JE ZNIZANA

Angleško-slovensko

Berilo

ENGLISH SLOVENE READER

STANE SAMO

\$2

Naročite ga pri —

KNJIGARNI "GLAS NARODA"

216 WEST 18th STREET
NEW YORK CITY

ZVERINSKI NAPAD

Ko se je vračal 12. novembra ponoči 27-letni posestniški sin Kores Franc iz Kočice, občina Žetale, domov, sta ga na cesti napadla brez povišja posestnikov sin Butolen Jožef in viničarjev sin Topolovec Leopold, oba iz Kočice. Prvi je udaril Koresa s polenom po glavi, Topolovec pa mu je zasadił nož pod plečo. Koresa so hudo ranjenega prepeljali domov. Ker se mu stanje ni hotelo izboljšati, so ga morali prepeljati v pujsko bolnišnico.

PRETEPI V PARISKEM

GLEDALIŠČU

V Gaumontovi palači v Parizu je bila za te dni napovedana večerna predstava, ki bi se bila morala pričeti ob 12. ponoči in v kateri so imeli nastopiti najodličnejši francoski gledališki umetniki. Vstopnice so bile po 100 frankov. Razpodaie so bile do zadnje.

Občinstvo se je znašlo točno ob napovedanem času na svojih mestih, toda začetek predstave se je zavlekel za celo uro. Že ti je močno vznemirjalo publiko. Ko pa so ljudje videli, da se pojavljajo na odru samo nekateri izmed napovedanih zvezdnikov, je nastal v dvorani oglušajoč hrup. Občinstvo je zvižgalo in vpilo ter na koncu zahtevalo vstopnino nazaj.

Ravnateljstvo Gaumontove palače je prosilo za policijsko pomoč. Stražniki so prišli, toda ob 4. zjutraj je kljub njih navzočnosti v dvorani nastal pretep, ki je imel za posledico divje prizore. Z velikansko težavo se je varnostnim organom posrečilo izprazniti dvorano in razgnati pretepače. Nekateri so arretirali, druge so morali odpeljati naravnost v bolnišnico, da so jim zaelili rane.

RASTLINA PROTI REV-

MATIZMU

Kaj je revmatizem, ve samo tisti, ki ga je imel ali ga še ima. Ta bolezen je posebno razširjena v Angliji, kjer je revmatičnih ljudi mnogo več, kakor tuberkuloznih. Zato ni čuda, da posebno Angleži povprašujejo po učinkovitem sredstvu proti revmatizmu. V Londonu je pripovedoval raziskovalec Frederic Rawshaw o čudoviti rastlini, ki raste na gričih Nilgare v Južni Indiji in ki njen sok baje izleči tudi najhujši revmatizem. Bolečine izginejo in se baje nikoli več ne ponove. Indijski svečeniški zelo dobro poznajo zdravilne lastnosti te rastline, goje jo in prodajajo dragoceno njen sok v obliki zdravil.

Frederic Rawshaw je vzel s seboj tri spremljevalce in odšel v Indijo iskat zdravilno rastlino. — Prepričan je, da se mu bo potovanja izplačalo in da bo s svojimi spremljevalci obogatel, če se mu le posreči nabrati primerno količino zdravilnega zelišča. Mož ne dvomi o tem, da bo zdravilno rastlino našel, indijski svečeniški pa najbrž ne bodo zadovoljni, ko bodo zvedeli, da stika nekdo za njihovo tajno. Ni izključeno, da bodo hoteli a silo preprečiti Angležu iskanje zdravilne rastline.

MLAD RUDAR SE JE VRNIL IZ RUSIJE

Guštanj, 31. oktobra.

Nedavno se je vrnil iz Sibirije v najhjen prijazni kraj v Meziški dolini mlad rudar s svojo 24-letno ženo. Zgovorni, izkušeni inteliigentni rudar je pripovedoval, kako je bil od vsega početka, ko je nastopil pot v tujino, do povratka v domovino.

— Poročila sva se leta 1929. Kmalu po poroki sva šla na Nizozemsko, kjer sem delo tudi dobil v velikem rudniku. Zaslужek je bil dober, okrog 100 Din dnevno v našem denarju. Takoj sva si lahko nabavila opremo, saj sva se le začela skupno gospodinjstvo, pa tudi prihranila sva si še nekaj malega. Klerikalni režim na Holandskem je izvajal silen teror in onemogočal vsakega, ki ni odobraval njegove politike, ali kdor vsaj ni hodil v cerkev. Ker ob enem gospodarska kriza ni prizanašala, so začeli delavcem najprej zniževati prejemke, nato pa so sledile redukcije, ki so najprvo zadele inozemce, med njimi mene. Kaj je kazalo drugega, kakor umakniti se v Nemčijo, kjer sem izvedel od agentov, da je lahko dobili delo v Rusiji. Agentura teže industrije v Berlinu nama je preskrbela vse potrebno za potovanje v Rusijo.

S transportom se nas je odpravljalo osemnajst, in sicer dve slovenski družini, ostali pa so bili Nemci. Vlak je privozi na območje postelje. Sanje o lepi Rusiji so se razblinile ob precej odurnem ravnanju ruskih vojakov. S puškami v rokah so vršili preiskavo po vagonih, preobrli in razmetali vse prtljago, izvršili telesno preiskavo, pretaknili sleherni žep in stikali zlasti za fotografijami in slikami, ki so jih brezpozorno odvzeli vsakemu potniku. To početje nam je postalo jasno razumljivo šele čez mesec dni. Neki sopotnici je tak obmejni organ razrazil na več kosov znaten komad surovega masla, prepričan, da bo v njem našel skrit aparat ali kaj drugega. Za denarjem pa sploh niso povpraševali.

Do Moskve je bila vožnja udobna, tudi zaloga mrljih jedil še ni pošla. Pri Moskvi pa so se začele prve izpremembe. Hrana neokusna in draga. Milijonsko mesto z razdrapanimi lesenimi kolibami v predmestjih. Tu smo ostali več dni. Agent nam je povedal, da moramo še dalje. Ob odhodu nas je mučila negotovost, tesnoba. Močno nas je prevzemala želja po povratku. Tembolj, ko so nas stlačili v živinski vagon, kjer smo takoj morali skleniti znanstvo z različnim mrčesom. V tem vagonu smo preždeli štiri dni in štiri noči, vozec se po nepreglednih, razsežnih ravninah, po stepah mimo Urala v osrčje Sibirije.

Beda se je videla na poljih, posevki in njive so neurejene, le za spoznanje boljše, kakor da smo v pustinji. Na večjih postajah, kakor v Omsku in Novo Sibirskem, so obsule vlak trume umazanih, bledolčnih, vendar trebusastih otrok. Iz oči jim je sijalo pomanjkanje, prosili so kruha. Sirote brez staršev, za katere se nihče ne briga, prepučene sami sebi. Na postajah čaka in polega na stotine brezposelnih delavcev po celih 8 dni, preden jim uradnik izda vozovnice. Brezpravno rajo povsod kroji rdeča vojska. Ostri so nasajeni bajonet, trda so puška koplita.

V okolici Omska sta se nam pridružila dva avstrijska vojna ujetnika in nam pripovedovala o strašnih razmerah. Pa jima kar nismo hoteli verjeti, ker so nam bili načili že v Moskvi, naj spotoma ne poslušamo nobenih ljudi, saj so to le tajni agenti volhni, kontrarevolucionarji. Noči smo v vagonu prebili pri sveči. Četrti dan nam je povrhu zmanjkalo hrane, dobili smo še ajdovec — spečeno, stočeno ajdo brez plev. Vlaki vozijo brez pravega voznega reda. Čim se pač na posameznih postajah nabere dovolj potnikov, zažvižga lokomotiva k odhodu.

Od Novosibirska dalje je trajala vožnja še dvajset ur, ko smo utrjeni in izmučeni dospeli na cilj: Prokopjevsk. Tu so nam dodelili novo dvosobno, že opremljeno stanovanje. Mesto šteje 150 tisoč prebivalcev, kolonija pa je približno 4 km oddaljena od ardišča, kjer so uradi, trgovine in magacini, vsi v državni upravi. Zasebnik ne more biti trgovec. Ne pretiravam, če trdim, da so polo-

vica prebivalcev sami politični kazneni. Ti si zaposleni v rudniku.

Tu so začeli eksplorirati premogovnik, o katerem je ugotovljeno, da premore ogromne, neizčrpne zaloge. Kopati so začeli v 24 šahtih, kamor pa večji del vdira voda. Inozemci, kvalificirani delavci, s katerimi ravnaajo boljše kakor z ruskimi delovnimi močmi, so osnupili nad varnostnimi napravami. Saj jih sploh ni. Velikanska sušilnica za sušenje obleke je edina ugodnost. O kakim umivalnici ali celo kopalnici ni govora. Hrana, obleka, sploh vse potrebščine se izdajajo samo iz magacinov na karte. Dnevno dobiš kilogram kruha, stane 5 rubljev in je v primeri z našim zelo slab. Obleko tvorijo: klotaste hlače, bluza in povrtnik iz gumija ter gumijasti škornji, to je oprema za dobo enega leta. A kakovost je taka, da zdrži samo 1 do 2 meseca. Vendar nove obleke ne dobiš, preden leto ne poteče. Zato ni čudno, da hodijo delavci na delo bos: pač, nege si zavijejo v eno.

Jaz sem delal po šest ur dnevno, vsak šest dan pa sem bil prost. Tako je značil moj zaslužek 230 rubljev na mesec. Politični kazneni pa nimajo prostega dne, delati pa morajo kakor pač veliki tisti, ki jim prične beseda. In ti neprestano apelirajo na razredno zavest!

Preupostimo še besedo rudarjevi ženi:

— Iz jame se je vračal mož popolnoma premočen. Pozimi, ko je bilo 40 do 50 stopinj mraza, pa ves zledenel in otrpel. Plačniki dnevi bi bili morali biti vsakega 10. in 20. v mesecu, toda izplačila niso bila nikdar točna. Dogodilo se je, da so delavci čakali po 36 ur na svoj denar, neprenehoma so jih razporejali v dolge vrste pred blagajno. Neka družina iz Zagorja je bila tri dni brez hrane in denarja.

Rudar nadaljuje:

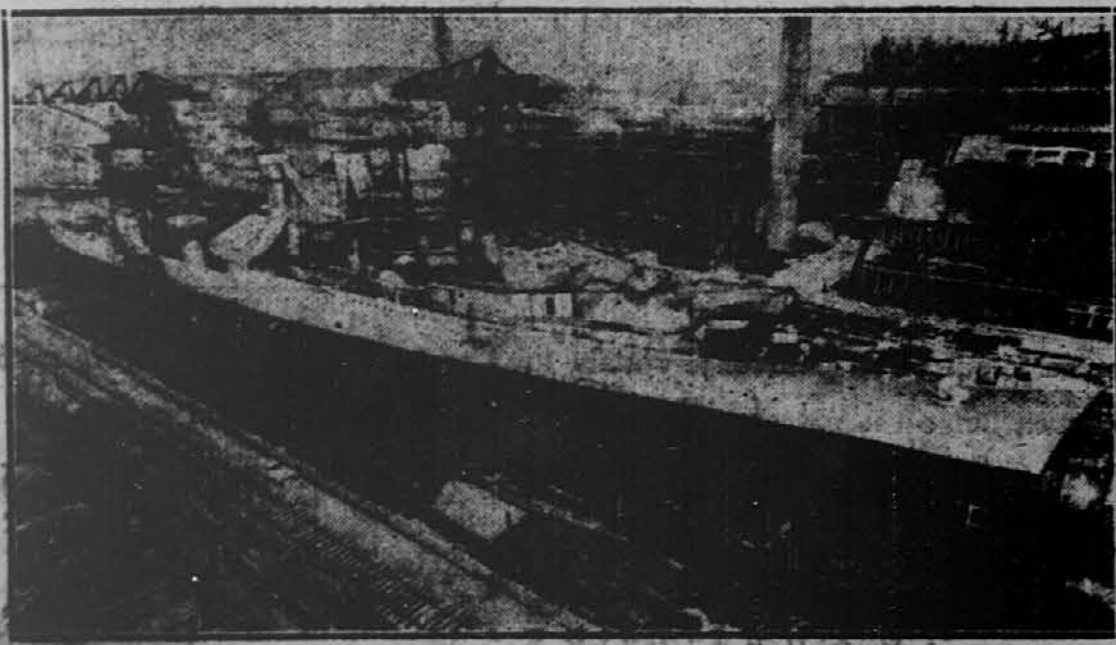
— Obstojajo strokovne organizacije, katerih član je lahko vsak inozemec, dočim domačini le tisti, ki so izrečno delavci, brez vsake sence v preteklosti, proletarskih staršev, ne pa s kmetov doma. V primeru obolenja prejme bolnik tri četrtine rednega mesečnega zaslužka za dobo šest mesecev. Ako v tem obdobju ne okreva, mora brezpozorno la lahko delo za mesečnih 60 rubljev, ki pri vsej skromnosti absolutno ne zadostujejo za borno hrano. Pokojnine ne dobi nihče, zahteva se vsaj lahko delo. In če zaradi starosti in onemoglosti ni zmožen dela? Kaj bi! Človeško življenje v Rusiji ni mame. Ni vredno niti toliko, kakor košček kruha.

Bolnice so moderno zgrajene, v njih so nameščene prvovrstne zdravniške moči. Toda sredstev, zdravil ni. Voda je nezdrava, o-kusno pitno vodo dobiš samo za denar. Zato pa s e pije mnogo "vodke" in posledice alkoholizma so očitne tudi v bolnicah: zelo so razširjene spolne bolezni.

Ko se je s pričetkom petletke pričelo kolektiviziranje in so kmetom jeli odvzemati zemljo, je prišlo do hudih spopadov. Rdeča vojska je kmetom pobrala vse dokumente, postali so politični kazneni, obsojeni na dosmrtno prisilno delo. Poslali so jih v Sibirijo, kjer

(Nadaljevanje na 4. strani.)

NOVA KRIŽARKA

V ladjedelnici Bremerton v državi Washington grade 10.000-tonsko ameriško križarka "Astoria". Križarka bo splovljena meseca januarja.

Poziv!

Izdajanje lista je v zvezi

s velikimi stroški. Mno

go jih je, ki so radi ala

bih razmer tako priza-

deti, da so nas naprosili,

da jih počakamo, zato

naj pa oni, katerim je

mogoče, poravnajo na-

ročnino točno.

Uprava "G. N."

NE SMEM TE LJUBITI

Z nimiv roman iz življenja

ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL I. H.

11

— Nekako čudno govoriš s svojim stricem, — pripomni mati, ne da bi se zavedala, da je tudi sama govorila malo "čudno" s svojim sinom.

Stric in nečak se spogledata in se komaj premagujeta smeha.

— Pusti to, Sabina, med sorodniki je odkrita beseda vedno najboljša, — pravi baron.

— Da, da, — vidva sta vedno med seboj občevala tako čudno in na to sta menda že oba navajena.

Obema je bilo znano, kako rada je grofica rabila besedo "čudno" in to so opazili tudi drugi, tako da se je grofica prijeljo ime "grofica Čudno".

Toda nista hotela dape govoriti o tem, temveč sta pričela drug razgovor. Da pa ta razgovor ni bil posebno živahen, je bila vzrok grofica Sabina. S svojim vedenjem in govorjenjem je delala vedno težko ozračje in zlasti za ljudi z gorkim sremem.

*

Olly Larsenova je sedela v vili Fortuna v svojem salonu in je zamišljeno gledala pred se. Gleda svoje male, elegantne obute noge, ki so gledale izpod židane obleke. Roke ji počivajo na obstranskih naslonjastih stola in jih stiska z raztegnjenimi prsti.

Bila je sama in se je ukvarjala oz zelo važnim problemom. Toda njene misli so bile jasne in mirne. Na njej ni bilo opaziti nikakega razburjenja. Prav nič ni kazala, da je stala pred pomembnim in odločilnim korakom.

Vedela je, da bo mogoče že prihodnjo uro stal pred njo grof Harald Hochberg in jo bo prosil za roko; vedela je, da je na to vprašanje imela pripravljen ravno tako običajni "da". In vendar navzlic vsemu temu ni bila prav nič razburjena.

V pričakovanju ženina se enkrat v mislih pregleda vse svoje življenje. Zrastla je v sijaju in izobilju in njeno življenje je bilo vedno enakomerno in vsakdanje. Njen oče je bil vsled svojih poslov večinoma zadržan, mater pa so vezale družabne dolžnosti. Njena vzgoja je bila izročena celi vrsti vzgojiteljev, ki so jo vsi na svoj način skušali za kako stvar prisiliti, kar se jim pa zaradi njene trdnosti volje ni posrečilo. Za njeno čustveno življenje se ni nikdo zmedil. Zato je tudi mislila, da sploh nima srca.

Samo za brata je imela globoko naklonjenost in samo on je imel nekaj vpliva do nje. Drugače je bilo njeni zdravi naravi vse slabotno in bolno zoprno. Toda do brata, čegar težka usoda ji je segla globoko v srce, se je čutila kot mater, vsled česar mu je stregla z vso ljubeznivostjo.

Še nikdar ni Olly kaj občutila do kakega moškega, da bi jo gnalo z njim v zvezo. In tako je postala stara petindvajset let, ne da bi vsiljala katerega svojih brezštevilnih častilcev.

Svoj petindvajseti rojstni dan se je natančno pogledala v ogledalo. Prepričala se je, da je izgledala dobro in si nato reče:

— Sedaj bo čas, draga Olly, da se poročiš. Življenjski maj je za tebe minul in prihaja samotna starost. Torej, ozri se za sinovi dežele, ki se tebi, oziroma tvojemu bogastvu spopadljivo bližajo in med njimi poišči onega, ki ti je najmanj nevesel.

Slučajno je na predvečer svojega rojstnega dne spoznala grofa Harald Hochberga. Spočetka mu ni posvetila nič večje pozornosti kot drugim gospodom visoke družbe. Med odmorom obične zimski vrt poleg plesne dvorane. Ko ravno udobno sede v nek kot, vstopi nekaj mladih gospodov, dva mlada častnika in nek njej je poznan poslanski atašeji, ki so se pred njo sliko, ki je predstavljala rastlino z velikimi listi, postavili tako, da Olly ni mogla iti mimo njih, ne da bi jo opazili.

Spočetka se zate gospodje ni zmenila. Toda, ker so mislili, da so sami v sobi, so se razgovarjali tako brezskrbno in glasno in tudi nekoliko robato, kakor so pač navajeni med seboj govoriti mladi lahkoživeci.

In govorili so tudi o grofu Harald Hochbergu.

Atašeji pravi:

— Njemu ni nobeno dekle preponosno; nobena kljusa predvaja in nobena naumnost prevelika. Toda, če bo še nekaj časa tako zapravljaj, bo uničen.

— No, Hochberg se bo že bogato poročil, če si drugače ne bo magel več pomagati in bo tako svoj grb na gradu ob morju nanovo pozlatil, — pravi eden izmed častnikov.

— V tem se pa motiš, Rietberg, — pripomni drugi častnik, — tako lahko, kot ti misliš, se grof Hochberg ne bo odločil za ženitev. V zakonu vidi samo prisilno delavnico. In pri vsi svoji divjosti ima prekleto plemenite in dostojne misli. Predno se proda, tedaj že ne bo imel nobenega drugega izhoda. Da pa je z njim že tudi tako slabo, si ne morem misliti. Pred dvema letoma sem bil gost na gradu Hochberg, kjer je bil velik lov. V tej stari stavbi, ki stoji kljubovalno na skali nad morjem in obvladuje vso svojo okolico, ne vidiš nikakega znaka razpada. Gostoljubnost, ki sem je bil deležen na tem gradu, je prvovrstna. Razmere se mi niso zdele niti najmanj razdejanne, temveč ravno nasprotno, zelo sijajne.

— To je samo zunanji sijaj, prijatelj. Vem prav gotovo, da stoji grad Hochberg na robu prepada.

— To bi mi bilo zelo žal. Grof Hochberg je še vedno zelo dobre narave, krasen človek in poštenega značaja.

— Izgleda, kot da ga imaš posebno rad.

— Ne, proti njemu hočem biti samo pravičen.

— Na vsak način bi bilo tega gradu škoda, ako bi razpadel. Že samo vzdrževanje tega gradu požre velikanske vsote.

— Dobro, mu bomo pa poiskali kako dolarsko princeso, ki bo prišla čez morje. V naši domovini bogate neveste niso tako gostoposejane in samo z nekaterimi milijoni Hochbergu še tudi ni pomagano, saj ne popolnoma.

— Kdo ve, ako hoče, da mu kdo pomaga.

— In če mu slučajno pomaga kako zelo bogata nevesta?

— Pri njegovi sreči, ki jo ima pri ženskah, je to dvomljivo. Toda tiho — ravno prihaja.

Olly je vse to slišala in sedaj vidi prihajati grofa Hochberga.

— O, potem pa prosim, da mi oprostite, ako sem vas motil. Prav gotovo niste o meni govorili nič dobrega, — pravi grof Hochberg ameje.

— Zakaj je to tako gotovo? — vpraša atašeji.

— Ker o meni sploh ne morete govoriti nič dobrega. Smete mi verjeti, da bi vam sam rad pomagal zabavljati čez mene. Nobenega človeka ni na svetu, ki bi bil tako nezadovoljen z menoj, kot jaz sam.

— Priznanje je prvi korak k poboljšanju, — se šali atašeji.

— In s tem k nesmrtnosti — popolnoma prav. Toda sedaj grem domov, ali pa v kako kavarno, kjer je več zabave, kakor pri tem domačem plesu, — se huduje grof Hochberg.

— Gremo s teboj, Harald.

— In nato vsi odidejo.

(Dalje prihodnjič.)

RUDAR O RUSJI

Nadaljevanje s 3. strani.

so po stopah in pragozdovih zrasle nove naselbine. Težka industrija je zdaj tu doma in zahteva neštete žrtve, ki hiraajo in umirajo. Ob Severnem ledenem morju pa je ta čas nastalo novo mesto Port Igor-ka z ogromnimi žagami in tovarnami — nova svetovna luka.

Tudi delavska žena mora na delo, če hoče živeti. Ruski delavci dobi dnevno 600 gramov — odnosno v jami 800 gramov — črnega kruha, za otroka pa 200 gramov, ker se računa delovna sila, ne pa družina. A žene upraviteljev, orožnikov in sploh vseh nadzorujočih in vodilnih osebnosti dobijo seveda vse, kar si poželijo.

Inozemci smo se hitro seznanili med seboj in neko nedeljo smo napravili izlet v bližnji pragozd, kamor vodi lepa cesta. Sredi gozda smo odkrili krasno palačo. Ali ob vhodu na dvorišče je bil čez cesto napis: "Vstop prepovedan — 25 rubljev globe!" Kakšen je ta pravljinski grad? Eh, to ni nič drugega, kakor letoviška rezidenca pijavk iz ogromnega rudniškega revirja, ki so tu nemoteno v vsem sijaju in razkošju vdajajo nasladam — doim smo na lastne oči videli, kako najbednejši pobirajo zavrnjene krompirjeve olupke iz pomij.

Najboljše, kar imajo na Ruskem, so šole. Krasna, moderna poslopja. Te pač radi razkazujejo tujcem. Šole so dobro organizirane, zlasti zgledni so dečki domovi, kamor nosijo matere otroke v starosti od 2 mesecev do 6. leta. Zjutraj ko gredo na delo, jih izroče temu varstvu, zvečer jih pa zopet vzamejo domov. Od 7. do 17. leta nato otroci obiskujejo pravo šolo. Ves dan so pod nadzorstvom, za hrano se plačuje šolnina. Sirote brez staršev, ki jih je na tisoče, ne morejo v dečki dom ne v šole, ker pač nihče ne plačuje zanje. In zato se, kakor zgoraj rečeno, potikajo po deželi Visoke šole lahko posejajo le proletarski otroci. Namen je jasen. Vobče pa otroci pencej radi uhajajo iz zavodov, in to zaradi slabe hrane. Rajši si poiščejo delo v kakih pisarni, da se z zaslužkom morejo preživljati s starši vred. V Prokonjenskem je okrog 100 šol. Učiteljstvo je plačano od ure (po 1.20 do 2 rublja). Tudi za odrasle se vrše najrazličnejši tečaj, obisk je svoboden. Propagatorji govorijo o politiki, navdušujejo proletarijat in zgovorno primerjajo kapitalistične države s sovjetsko unijo.

Vestvo je zelo plitvo, cerkve večinoma prazne, mnoge pa so itak spremenjene v skladišča. Kar sočutno ogleduje človek duhovščina, ki je nekoč imela veliko veljavo, danes pa je hudo bedna. Vendar pa so mnogi popi sami obrnili cerkvi hrbet in si poiskali novih civilnih služb. Cerkevne obrede opravljajo izbrani moške, ki jih je sijajno poslušati, kako molijo. Tudi moralno življenje je zelo nizko. Ženska krepost pade za kosček kruha, kar moški seveda dovolj izkoriščajo. Oženi se lahko vsak, ne glede na starost. Fant izbere dekle, lahko pa je tudi narejen. Brez posebnih ceremonij začeta novo življenje s tem, da mož registrira ženo na občini. Žena je svobodna in popolnoma enakopravna moškemu, ako ima delo. Otrok ni treba, ako jih kdo ne želi, v bolnicah izvršijo vse po naročilu.

Proletarsko sodišče (imenovano tudi tovariški sod) obstoja v vsakem kraju. Ovaščstvo in vohunstvo zelo cvetijo. Aretacije se vršijo samo ponoči. Kazni so tu zelo

ROMAN "PROKLETSTVO LJUBEZNI"

je tako lep in pretresljiv, da ga boste čitali z največjim zanimanjem.

\$1.50

(2 KNJIGI)

V zaloga ima

KNJIGARNA GLAS NARODA

216 West 18th Street

New York, N. Y.

ZABOJI SVINJSKEGA MESA

ki ga je dala vlada dovesti v New York, da ga razdeli med siromake.

ostre za malenkostna dejanja. Največ se obsoja na prisilno delo, a tudi smrtna kazen ni redka. Tatvine pri podjetju se kaznujejo zaradi oškodovanja države. Za tatvine pri zasebnikih se pa oblasti malo zmeni. Saj vendar vlada komunistem. Nekemu mojemu znancu je bil ukraden na potovanju velik kovčeg. Šele po šestih dneh je mogel prepričati varstveno oblast, da je bil res okraden. Toda za zadevo se niso dosti brigali. — kaj pa je takle kovčeg ob tako ogromni skupni lastnini!...

Navedem naj le nekaj malenkostnih primerov, da ožigosam veliko brutalnost ruskih oblasti. Če delavce naredi "plavega", ga vržejo z dela in mu odvzamejo delovno listino, naker ne dobi v istem kraju tri mesece dela. Taki odpušteni delavci potem potujejo vse križem, ali pa otopeli in obupani polegajo brez hrane in sredstev. Neki nameščenev v skladišču je bil obsojen na dve leti prisilnega dela, ker je prodal iz skladišča tri kilograme krompirja brez karte in dovoljenja komisije. Neka 16-letna deklica pa je bila obsojena na dve leti, ker je popravila dokument, da bi dobila dalo s tem, da je iz besede "kulak" (kmetovalec) napravila "bednjak". Neki krojač je pri policiji šival kožuhe, odvzete kulakom, in je v njih našel pod podlogo vsit denar. Ko se je zanimal odkod so skrivnostni kožuhi, mu je policist zaupal: "Mar ne veš, da vsako noč odpeljemo iz avtom 16 do 18 teh grečnikov v bližnji gozd, kjer jih postrelimo, obleko pa odvezujemo!" Ljudje izginjajo, nihče ne izve, kam. Če pa sorodniki le poizvedujejo, izvedo, da jih je zloglasna GPU odposlala s transportom, — pa mir besedi! Poizvedovalna in poročevalska služba je onemogočena, pisma se cenzurirajo, pismenega papirja itak ni dobiti. Nam so dajali iz skladišča že uporabljene, na eni sarani popisane pole papirja za dopisovanje.

Že prvi dan po prihodu v Rusijo — zaključuje naš rudar priporočevalne — sem razočaran sklenil, čimprej vrtniti se v domovino. Kaj bi tod! Ali denarja ni bilo. Agenti so nas vedno tolažili in obspavali z obljubami, da bo bolje: 1. ko bo žetev — a je ostalo vse pri starem; 2. pozimi, ko dosepejo iz tujih držav ogromne količine hrane in s. s. pričetakom nove petletke. Sklenil sem, da vzdržim v tem peklu do konca pobodbe, sklenjene za leto dni, na-

NAJBOLJŠI SLOVENSKI ROMAN "GRUNT"

(Spisal Janko Kač)

kar jih je izšlo po svetovni vojni, ima v zalogi

KNJIGARNA "GLASNARODA"

Cena

\$1.35

SLOVENIC PUBLISHING CO.

TRAVEL BUREAU

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA POTOVANJE

5. decembra: Bremen v Bremen
Albert Ballin v Hamburg
Manhattan v Havre

9. decembra: Rex v Genoa
Majestic v Cherbourg

12. decembra: St. Louis v Hamburg

13. decembra: Pres. Roosevelt v Havre

14. decembra: Paris v Havre

15. decembra: Berengaria v Cherbourg
Europa v Bremen
Conte di Savoia v Genoa

20. decembra: Washington v Havre
Hamburg v Hamburg

22. decembra: Olympic v Cherbourg

27. decembra: New York v Hamburg
Bremen v Bremen
Pres. Harding v Havre

31. decembra: Penland v Havre

3. januarja: Majestic v Cherbourg
Manhattan v Havre
Albert Ballin v Hamburg

5. januarja: Berengaria v Cherbourg

6. januarja: Lafayette v Havre
Rex v Genoa
Europa v Bremen

10. januarja: Aquitana v Cherbourg
Roma v Trst

11. januarja: Berlin v Hamburg

15. januarja: De France v Havre

17. januarja: Washington v Havre

19. januarja: Olympic v Cherbourg

20. januarja: Champlain v Havre
Conte di Savoia v Genoa
Volendam v Boulogne
Bremen v Bremen

24. januarja: Hamburg v Hamburg
Berengaria v Cherbourg

27. januarja: Europa v Bremen

31. januarja: Manhattan v Havre

BOŽIČ v stari domovini

Brez dvoma vam misel na Božič vrne prijetne spomine in porodi željo, da bi praznovali praznike med svojimi sorodniki in prijatelji v stari domovini. Pridružite se enemu naših osebno vodenih izletov.

Posebna odplutja iz New Yorka:
ALBERT BALLIN 9. decembra
ST. LOUIS . . . 12. decembra

Izborne železniške zvezde od Hamburga do Jugoslavije.

\$171.50 TRETJI RAZRED
TJA IN NAZAJ

Iz New Yorka do Ljubljane in nazaj.

Za nadaljna pojasnila vprašajte svojega lokalnega agenta ali

HAMBURG - AMERICA LINE

39 BROADWAY, NEW YORK

... SKUPNA ... POTOVANJA in cene vožnji:

BOŽIČNI IZLETI se vrše na sledečih parnikih in kot spremljevalec bo vedno kak uradnik od omenjene družbe, ki bo spremljal potnike prav do Ljubljane.

Europa — — — 15. DECEMBRA
Berengaria — — — 15. DECEMBRA
Ile de France — — — 16. DECEMBRA

Kdor se je odločil za potovanje v stari kraj to leto, naj se takoj priglasijo in preskrbeli bomo vse potrebno, da bo udobno in brez vseh skrbi potoval.

PIŠITE ŠE DANES NA:

Slovenic Publishing Company

TRAVEL BUREAU

216 West 18th Street

New York, N. Y.

